

Zbornik sudske prakse

Predmet C-187/14

**Skatteministeriet
protiv
DSV Road A/S**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinski zakonik Zajednice – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Članci 203. i 204. – Uredba (EEZ) br. 2454/93 – Članak 859. – Postupak vanjskoga provoza – Nastanak carinskog duga – Izuzimanje ili neizuzimanje ispod carinskog nadzora – Neispunjenje obveze – Nepravodobno podnošenje robe odredišnoj carinarnici – Roba koju je primatelj odbio primiti i koja je vraćena a da nije podnesena carinarnici – Roba koja je putem nove deklaracije ponovno stavljena u postupak vanjskoga provoza – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 168. točka (e) – Prijevoznikov odbitak PDV-a na uvoz“

Sažetak – Presuda Suda (peto vijeće) od 25. lipnja 2015.

1. *Carinska unija – Nastanak uvoznog carinskog duga zbog izuzimanja ispod carinskog nadzora robe koja podliježe plaćanju uvoznih carina – Opseg – Roba koju je primatelj odbio primiti i koja je vraćena a da nije podnesena carinarnici – Ista roba koja je putem nove deklaracije ponovno stavljena u postupak vanjskoga provoza – Izostanak nastanka carinskog duga – Istovjetnost navedene robe koja nije utvrđena u okviru postupaka provoza – Nastanak navedenog duga*

(Uredba Vijeća br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006, čl. 92. st. 2., čl. 96. st. 1. t. (a) i čl. 203.)

2. *Carinska unija – Nastanak carinskog duga zbog neispunjenja obveze vezane uz postupak vanjskog provoza – Opseg – Roba stavljena u prvi postupak vanjskog provoza koja je odredišnoj carinarnici predana nepravodobno u okviru drugog postupka provoza – Nastanak carinskog duga – Iznimke – Provjera koja je na nacionalnom sudu*

(Uredba Vijeća br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006, čl. 204.; Uredba Komisije br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 214/2007, čl. 356. st. 3. i čl. 859. druga alineja i čl. 859. t. 2. podt. (a) i (c))

3. *Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Odbitak pretporeza – Nastanak i opseg prava na odbitak – Nacionalni propisi koji ne dodjeljuju pravo na odbitak navedenog poreza prijevozniku, obvezniku navedenog poreza, koji nije ni uvoznik ni vlasnik predmetne robe, već se samo pobrinuo za njezin prijevoz i carinjenje u okviru svoje djelatnosti prijevoza tereta – Dopuštenost*

(Direktiva Vijeća 2006/112, čl. 168. t. (e))

1. Članak 203. Uredbe br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006, treba tumačiti na način da carinski dug na temelju tog članka ne nastaje samo zato što se roba stavljena u postupak vanjskog provoza Zajednice nakon neuspjelog pokušaja isporuke vratila u polaznu slobodnu luku a da nije podnesena ni odredišnoj carinarnici ni carinarnici slobodne luke, ako je utvrđeno da je ista ta roba nakon toga ponovno prevezena u mjesto odredišta u okviru drugog postupka vanjskog provoza Zajednice koji je ispravno završen. Nasuprot tomu, pod pretpostavkom da se istovjetnost robe prevezene u okviru prvog i drugog postupka vanjskog provoza Zajednice ne može utvrditi, na temelju tog članka nastaje carinski dug.

Naime, pod pretpostavkom da se utvrdi istovjetnost robe prevezene u okviru prvog i drugog postupka provoza, ona je doista bila podnesena odredišnoj carinarnici u okviru njezine druge otpreme. Propust da se navedena roba podnese odredišnoj carinarnici u okviru prve otpreme i da se podnese carinarnici polazne slobodne luke nakon svojeg povrata, stavljanje navedene robe u drugi postupak provoza kao i njezino nepravodobno podnošenje odredišnoj carinarnici nisu okolnosti koje su kao takve dovoljne za izuzimanje ispod carinskog nadzora.

U okviru postupka provoza carinski nadzor po naravi stvari obavlja se na daljinu. Carinski nadzor odnosi se na robu koja se ne nalazi na određenom mjestu, već se prevozi s jednog mjesta na drugo a da carinska tijela nisu u mogućnosti provjeriti gdje se točno nalazi u svakom trenutku prijevoza. Taj nadzor koji se obavlja na daljinu ne otežavaju samo propusti da se predmetna roba podnese odredišnim carinarnicama ili carinarnicama slobodne luke, ako su ispunjeni svi ostali uvjeti u vezi s postupkom provoza. Naime, u takvoj situaciji predmetna roba, neovisno o tim propustima, i dalje se prevozi u dopuštenom postupku provoza te je prate odgovarajuće proвозne isprave, tako da carinska tijela mogu uvijek pristupiti toj robi i provjeriti je.

Nasuprot tomu, pod pretpostavkom da se istovjetnost robe prevezene u okviru prvog i drugog postupka provoza ne može utvrditi, ispunjeni su uvjeti za nastanak carinskog duga na temelju članka 203. stavka 1. Carinskog zakonika. Naime, pod tom pretpostavkom nije utvrđeno da je roba podnesena odredišnoj carinarnici, kako to zahtijeva članak 96. stavak 1. točka (a) Carinskog zakonika. Međutim, u takvoj situaciji nadležno carinsko tijelo ne može, u skladu s člankom 92. stavkom 2. Carinskog zakonika, utvrditi da je postupak završen na ispravan način.

(t. 26.-29., 32. i t. 1. izreke)

2. Članak 204. Uredbe br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006, u vezi s člankom 859. Uredbe br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 214/2007, treba tumačiti na način da nepravodobno podnošenje robe stavljene u prvi postupak vanjskog provoza Zajednice odredišnoj carinarnici i njezino podnošenje u okviru drugog postupka vanjskog provoza Zajednice predstavlja neispunjenje obveze koje dovodi do nastanka carinskog duga, osim ako su ispunjeni uvjeti iz članka 356. stavka 3. ili članka 859. druge alineje i članka 859. točke 2. podtočke (c) te uredbe, što je dužan provjeriti nacionalni sud.

U tom pogledu, članak 356. stavak 3. Provedbene uredbe određuje da, ako je roba odredišnoj carinarnici podnesena po isteku roka koji je propisala polazna carinarnica, a nepoštovanje tog roka proizlazi iz okolnosti koje su na zadovoljavajući način objašnjene odredišnoj carinarnici, a za koje nije odgovoran prijevoznik ili glavni obveznik, smatra se da je potonji podnio robu u roku.

Kada je riječ o pitanju je li ispunjen negativni uvjet iz članka 204. Carinskog zakonika koji isključuje to da carinski dug nastane na temelju tog članka ako propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka, članak 859. Provedbene uredbe detaljno nabraja situacije u kojima bi taj uvjet mogao biti ispunjen.

Kao prvo, kada je riječ o trećoj alineji i točki 2. podtočki (a) članka 859. Provedbene uredbe, tim se odredbama zahtijeva da su naknadno ispunjene sve formalnosti potrebne za uređivanje položaja robe i da je roba podnesena odredišnoj carinarnici uistinu bila netaknuta. Pod pretpostavkom da se utvrdi istovjetnost robe prevezene u okviru prvog i drugog postupka provoza i da se taj drugi postupak provoza ispravno završi, navedeni uvjeti su ispunjeni. Kao drugo, kada je riječ o članku 859. točki 2. podtočki (c) te Provedbene uredbe, njime se zahtijeva da, kada se nije poštovao rok utvrđen sukladno članku 356. te uredbe i kada se ne primjenjuje stavak 3. navedenog članka, roba ipak mora u razumnom roku biti podnesena odredišnoj carinarnici. Kao treće, kada je riječ o članku 859. drugoj alineji iste uredbe, kojim se postavlja uvjet u skladu s kojim predmetni propusti ne uključuju očitu nemarnost od strane osobe na koju se to odnosi, pojam očita nemarnost treba ocijeniti uzimajući u obzir osobito složenost odredaba čije je nepoštovanje dovelo do nastanka carinskog duga te poslovno iskustvo i pažnju gospodarskog subjekta.

(t. 39., 40., 42., 44.-47. i t. 2. izreke)

3. Članak 168. točku (e) Direktive 2006/112 o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu nisu protivni nacionalni propisi koji isključuju pravo na odbitak poreza na dodatnu vrijednost na uvoz koji je dužan platiti prijevoznik, obveznik poreza na dodatnu vrijednost, koji nije ni uvoznik ni vlasnik predmetne robe, već se samo pobrinuo za njezin prijevoz i carinjenje u okviru svoje djelatnosti prijevoza tereta.

Naime, budući da vrijednost prevezene robe nije dio troškova koji čine cijenu koju će prijevoznik, čija je aktivnost ograničena na prijevoz te robe za novčanu naknadu, fakturirati, uvjeti primjene članka 168. točke (e) Direktive 2006/112 nisu ispunjeni.

(t. 50., 51. i t. 3. izreke)